

drager til Exempel sin Søn eller en anden Slagning sin Eiendom til en Prøve, eller lader ham overtage Bestyrelsen af den, for at see, hvorledes det vil gaae, inden han tager en aldeles endelig Beslutning i saa Henseende, saa at der vil være en Tid, hvori det ikke er klart for Trediemand, hvem der egentlig er i Besiddelse af Eiendommen. Men Udvalget antog, at Sligt ikke lod sig forebygge paa nogen som helst Maade. Forsaavidt den ærede 1ste Landsstingsmand for 5te Kredts (Stampe) har bemærket, at, naar et Skjøde kommer til Thinglæsning, skal den stedsfundne Contract paaberaabes eller medfølge, saa at det deraf vil kunne sees, naar den er oprettet, maa jeg bemærke, at dette kun gjælder, hvor skriftlige Contracter have været oprettede; men hvor Contracterne have været mundtlige, vil der naturligviis ikke kunne være Spørgsmaal om at kontrollere den ved Skjødets Thinglæsning. Udvalgets Vdringsforslag til Slutningen af § 3 er bygget paa Forudsætningen af, at de tvende foregaaende Vdringsforslag kunde vinde det høitærede Things Bifald, og i saa Tilfælde vil Slutningen af Paragraphen fornemmelig kun finde Anvendelse, hvor Udskytning har fundet Sted. Naar man nemlig antager, at Bestidelsen godtgjøres derved, at Eiendommen tiltrædes af vedkommende Kjøber, saa ville de Tilfælde, hvorom her handles, fornemmelig indtræde, hvor Udskytninger have fundet Sted, uden at den fornødne Anmeldelse er steet til vedkommende Oppebørselsbetjent. Naar det hedder i Udkastet, at hele Capitalfordringen, saavel den tidligere rentefrie som den rentebærende Deel, kunde forlanges constant betalt, maatte Udvalget ansee det af-

gjort, at den Sum, der ellers ifølge Loven af 8de April 1851 kunde henstaae i en vis Mærkelsens uopsagt i Parceller, ogsaa kunde affordres Vedkommende. Med Hensyn til de Bemærkninger, der ere fremsatte af den høitærede 5te Landsstingsmand for 1ste Kredts (Ørsted), skal jeg henholde mig til Finantsministerens Udtalelser og kun bemærke, at Udvalget ikke har antaget, at Bestemmelsen i Loven af 8de April 1851 § 5 om, at Forskrivningerne skulle affattes som Forskrivninger for Umyndiges Midler, led nogen væsentlig Forandring ved Lovforslaget, idet det ikke forekom os at være nogen væsentlig Forandring, at Terminerne forandredes fra 11te Juni og 11te December til 1ste April og 1ste October, ligesom Udvalget heller ikke antog, at de øvrige Clausuler i Forskrivningen derved bleve uanvendelige. Udvalget har troet, at det var hensigtsmæssigt, at § 3 udtrykkelig vedtoges som Lov, for at den Bestemmelse, samme indeholder, kunde komme til alle Vedkommendes Kundskab, da dog disse Bestemmelser, om § 3 ikke billiges, ville blive bragte i Anvendelse i vedkommende Forskrivninger, idet der ingen Grund er til at antage Andet, end at de i det Væsentlige ville blive opretholdte af Finantsministeriet. Hvilket Begreb om Besiddelse der egentlig er fastholdt under Afattelsen af § 6 i Loven af 8de April forrige Aar, er det vanskeligt at oplyse, da denne Paragraph under de Forhandlinger, der have fundet Sted i begge Thing, er gaaet igjennem, uden at der derom er falden nogen Dvdring, ligesom heller ikke Udvalget i sin Tid har indladt sig paa nogen nærmere Forklaring af Paragraphens Indhold i saa Henseende.